

*in het plakboek is
zijn hoofd uit
alle foto's weg-
geknipt*

*een harde vinger
droeg de ring
maar vervlakte
de beloften binnenin*

*de buitenkant hangt
nog te blinken, strak
opgeknoopt met
witte linten*

*en een vleugje
rood op de kaft:
zo feestelijk heeft zij
het gespleten leven ingepakt*

*(en zich gesneden
aan het bladgoud
dat van de randjes
moest gekrast)*

Kristin Rogghe

Uit: 'Je stilte ademt zo zacht' – Bakermat 2003

Kristin Rogghe was al heel vroeg met poëzie bezig en behaalde meerdere prijzen in de jaarlijkse poëziewedstrijd van Jeugd en Poëzie-Soetendaelle. 16 jaar was ze toen dit merkwaardige gedicht schreef. Door geen titel te schrijven houdt ze 'de handen vrij' en wil ze expliciet de verbeelding van de lezer aanspreken. Misschien bevat het gedicht – 'enigszins' verstopt – een aantal thema's of mogelijke (werk)titels in? Spreken 'geknipt' en 'gekrast' jullie ook aan? Geknipte titels alleszins die in de richting gaan van iemand met krassen op de ziel? We komen het snel te weten in de eerste strofe waar we als het ware inzage krijgen in 'het plakboek', duidelijk een album met trouwfoto's. 'Zijn hoofd uit/ alle foto's weg-/geknipt'. Vertelt de jonge dichteres het verhaal van iemand die ze kent? Of is alles gebaseerd op haar eigen fantasie? Het mannelijk personage moet 'het hoofd uit', moet 'weg' en wordt liefst uit het leven weggeknipt, want geen deel meer van het gezin! Mooi hoe Kristin het liggend streepje op het einde van het derde vers gebruikt als verwijzing naar een vroegere verbinding (andere regel is andere situatie). Het stukgelopen huwelijk wordt verder in beeld gebracht: 'een harde

vinger/ droeg de ring'. Lezen we hierin de fysieke of psychische hardheid' van de man? De ring is niet langer symbool van oneindigheid in de beloofde trouw. Neen, deze is *'vervlakt'*! *'De buitenkant hangt nog te blinken'*, het album is met zorg bewaard, maar nu lijkt het witte lint als een *'ontknoping'*, een figuurlijke opknoping tijdens een emotioneel moment. Wijst het *'vleugje rood op de kaft'* op een met lippenstift getekende zoen? In deze situatie verwijst het rood eerder naar *'bloed'*, het leed dat is doorstaan en dat een einde maakte aan een eerder beloftevol huwelijk, waarin iemand blijk gaf van een *'gespleten'* persoonlijkheid. Een knappe vondst is de laatste strofe – tussen haakjes nog meegegeven – waarin verteld wordt de *'gekwetste'* echtgenote zich nog *'verwondde'* bij het wegknippen van foto's van haar ex. Een boek met goud op snee verwijst naar duurzaamheid en luxe. Het bladgoud verwijst nu eerder naar nep, zonder waarde. (HVdS)